

morten eide pedersen

Soccorsi

for solo klaver

(Tagesbücher 29b • 2007)

Soccorsi

for solo klaver

Soccorsi er en etyde i ulike måter å arbeide på i grenselandet mellom åpne og mer lukkede former, og dermed i den åpne sonen mellom strikt komposisjon, romslig interpretasjon og mer fri improvisasjon, uten å slippe alle faste størrelser, eller ty til åpne, rent grafiske partiturer. Notasjonen er allikevel mer åpen for utøverens utlegning enn notebildet skulle tilsi ved første øyekast.

Verket bygger på en utviklingsprosess der ulike elementer varieres og kommer tilbake etter en bevisst plan, men samtidig i stadig nye konstellasjoner og nye omgivelser. Notasjonen bygger på enkeltstående staver. Utøveren grupperer disse alltid til to stavers-systemer, som i en vanlig klavernote, på følgende måte:

Fra starten spilles linje 1 og 2 samtidig, som et standard to-stavers klaversystem. Deretter spilles linje 2 og 3, som et nytt to-linjers system, og så videre. Altså: Pianisten forflytter seg nedover siden, med en stav som overlapping ('repetisjon'). Denne reperte linjen får dermed alltid en ny sidestemme/omgivelse. Den foregående linjen vil dermed støtte oppunder den nye strofen, men vil jo samtidig bli utfordret av denne, og utøveren kan spille videre på dette omskiftelige spenningsforholdet mellom disse linjene. Tittelen henspiller på denne overlappingen - den kan bety noe slikt som 'støtte, hjelp'

Unntaket er ved sideskift: For at pianisten skal slippe å lese nederste system på en side samtidig med første system på neste side, er alltid siste linjen på hver side kopiert over til øverste linje på neste side. Notasjonen ordner opp i overlappingsprinsippet.

Tempoet er meget langsomt, men samtidig flytende - hver tone dveler og nærmest lytter til seg selv, og til sine nærmeste omgivelser, men får også tilført ulike bevegelser som kan fremheves og settes tilbake igjen i denne langsomheten.

Pedal/er brukes aktivt etter pianistens skjønn, både for å dekke over pausene, og til å holde klangrommet og gi farge til tonene

Notasjonen skal først og fremst betraktes som en forsøksvis *proposjonalnotasjon* der sammentreffene flettes sammen ut fra utøverens forståelse. Partituret skal **ikke** forstås som en rytmisk presis synkronisering av stemmene. Mange av de mellomliggende pausene er fjernet for å gi 'luft' i partituret, mens andre er beholdt for å formidle en rytmisk gestikk eller karakter. Disse går ikke alltid opp metrisk, eller i slagenheter. Møtepunktene skal være 'tilfeldige' og ikke etterstrebe strikt koordinasjon innenfor et pulsslått. Utøveren karakteriserer altså rytmiske sammenfall eller usynkronitet etter eget temperament.

De valgte rytmefigurene og de gjenværende pausene kan virke anakronistiske, noen ganger overnoterte og trolig litt inkonsekvente. Men den endelige løsningen er beholdt på denne måten for visuelt å formidle linjer, forskyvninger og mulige fraseringer. Helheten skal som sagt være svevende og søkende.

Tilfeldige fortegn gjelder for hver linje, inntil ev. fortegensendring inntreffer.

Dynamikk glimrer stort sett med sitt fravær, og denne viktige dimensjonen overlates fullt ut til utøverens forståelse. I begynnelsen er det satt en styrkegrad: (ppp). Dette er en beskrivelse av stykkets åpningskarakter, ikke den fysiske dynamikken verket skal legge seg på, og antyder hvordan verket vokser ut av en forutgående stillhet. Stykket skal være nedtonet, men åpner absolutt for store dynamiske variasjoner og kontraster ut fra hvordan utøveren velger å forstå stykket. Det viktigste er at utøveren utnytter dette for å gi sin fortolkning av komposisjonens overordnede karakter, som neddempet, søkende og nærmest lyttende til seg selv, i form av en rekke utvidede hendelsesøyeblikk. Ofte vil større eller mindre dynamiske utbrudd på en aktiv måte tydeliggjøre hvor stille og vart verket faktisk er, enn når hele verket holdes helt nedtonet. (Men det vil selvsagt også kunne være en mulig interpretasjon...)

Artikulasjonen er mer aktivt definert i notebildet, men er også lagt åpen for fortolkning en rekke steder. Dynamikk, artikulasjon, gestikk og tempo henger tett sammen og blir i stor grad utøverens domene i grenselandet mellom fortolkning og improvisasjon....

SOCCORSI

Tagesbücher 29b

solo klaver

(largo molto)

letende, lyttende, langsomt

morten eide pedersen 2007

[1]

(ppp)

[2]

[3]

[4]

Musical score for five staves, measures 4-8. The notation includes treble clefs, various note values, rests, and dynamic markings. Measure 4 features a five-fingered chord. Measure 5 includes a triplet and an *sr* marking. Measure 6 has *8va* and *8vb* markings. Measure 7 contains a triplet. Measure 8 features a triplet and a dynamic marking.

soccorsi
[mep]

